

Ghid privind identificatorul entității juridice

INTRODUCERE

1. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010¹, EIOPA publică versiunea revizuită a Ghidului privind identificatorul entității juridice.
2. În cadrul revizuirii aplicării Ghidului privind identificatorul entității juridice (EIOPA-BoS-14-026)², EIOPA a concluzionat că acesta trebuie revizuit pentru a clarifica domeniul de aplicare, luând în considerare evoluția și creșterea relevanței identificatorului LEI. În plus, revizuirea trebuie să simplifice și să actualizeze, dacă este cazul, textul acestui ghid, în vederea facilitării și promovării în continuare a utilizării identificatorilor LEI drept coduri unice de identificare pentru entitățile juridice aflate în sfera de supraveghere a autorităților competente.
3. Prezentul ghid se adresează autorităților competente.
4. Prezentul ghid se aplică de la 1 iulie 2022 și abrogă și înlocuiește Ghidul privind identificatorul entității juridice (EIOPA-BoS-14-026).
5. Prezentul ghid abordează necesitatea de a avea un identificator LEI și de a identifica entitățile juridice care trebuie să aibă un astfel de identificator. Ghidul nu definește când trebuie utilizat identificatorul LEI. Utilizarea identificatorului LEI în cerințele de raportare și publicare va fi inclusă în viitor în acte legislative noi sau modificate.
6. Ca parte a implicării sale în inițiativele privind standardizarea datelor, prin prezentul ghid EIOPA continuă să sprijine adoptarea sistemului de identificare a entităților juridice (LEI) propus de Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) și aprobat de G20, care vizează identificarea unică la nivel internațional a părților implicate în tranzacții financiare.
7. Ghidul continuă să stabilească practici de supraveghere coerente, eficiente și eficace prin armonizarea identificării entităților juridice pentru a asigura date de calitate superioară, fiabile și comparabile. Deținerea unor astfel de date contribuie la:
  - a) o mai bună supraveghere și control al instituțiilor financiare, precum și îmbunătățirea politicilor de reglementare și a procesului decizional;
  - b) identificarea, evaluarea, monitorizarea și raportarea riscurilor la adresa stabilității financiare a sectoarelor asigurărilor și pensiilor ocupaționale la nivel European;
  - c) sprijinirea activității generale a EIOPA în ceea ce privește prevenirea crizelor, stabilitatea financiară, supravegherea, politica și protecția consumatorilor.
8. O utilizare mai largă a codului LEI pentru identificarea entităților juridice aflate sub supravegherea autorităților competente din diferite state membre ar fi deosebit de benefică pentru clasificarea și agregarea datelor de la entitățile juridice care operează transfrontalier, prin filiale stabilite în alte

¹ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

² Ghidul EIOPA privind identificatorul entității juridice (EIOPA-BoS-14-026), disponibil la: https://www.eiopa.europa.eu/document-library/guidelines/guidelines-use-of-legal-entity-identifier_en.

state membre sau pe baza libertății de a presta servicii.

9. Regulile de stabilire a identificatorului LEI permit identificarea fără echivoc a entităților juridice menționate mai sus, evitând inconsecvența și ambiguitatea identificării prin intermediul codurilor naționale sau a denumirilor acestora. Această clasificare îmbunătățește calitatea și actualitatea datelor agregate la nivelul UE și, în cele din urmă, reduce obligațiile de raportare ale entităților raportoare care operează transfrontalier.

10. Utilizarea codurilor comune de către entități juridice individuale pentru colectarea și difuzarea datelor va facilita, de asemenea, conectarea la diferite baze de date și la alte surse de informații disponibile la nivel național și internațional.

11. Având în vedere beneficiile aduse de identificatorul LEI, persoanele juridice cu sediul central în SEE menționate în acest ghid sunt încurajate să solicite un identificator LEI pentru filialele lor stabilite într-o țară terță, pentru entitățile juridice din țări terțe și pentru întreprinderile nereglementate care fac parte din grup, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2009/138/CE³.

12. Prezentul ghid se referă la entitățile juridice aflate în sfera de supraveghere a autorităților competente. Astfel, ghidul nu se referă, în principiu, la persoanele fizice.

13. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că *„persoanele fizice care acționează în calitate de întreprindere sunt eligibile pentru obținerea identificatorilor LEI, cu condiția să desfășoare o activitate comercială independentă, așa cum reiese din înregistrarea într-un registru al comerțului, cu un singur identificator LEI emis pentru aceeași persoană fizică și cu măsuri adecvate care să garanteze că protecția datelor, confidențialitatea sau alte obstacole nu împiedică publicarea fișierului actual cu date despre identificatorul LEI”*⁴.

14. Prin urmare, în sensul prezentului ghid, în cazul în care persoanele fizice sunt intermediari care desfășoară activități transfrontaliere în SEE, acestea trebuie să aibă un identificator LEI.

15. Prezentul ghid ia în considerare recomandările Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) privind identificarea entităților juridice⁵ (în special recomandarea B) în cazul în care autorităților relevante⁶ li se recomandă să solicite, sau, dacă este cazul, să continue să solicite tuturor entităților juridice să aibă un identificator LEI atunci când sunt implicate în tranzacții financiare în cadrul sferei lor de supraveghere.

16. Prezentul ghid ia în considerare principiul proporționalității și competențele juridice.

17. Dacă nu sunt definiți în prezentul ghid, termenii au sensul definit în Directiva 2009/138/CE,

---

³ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁴ LEI-ROC „Declarație privind persoanele fizice care acționează în interes comercial”, disponibilă la adresa: https://www.leiroc.org/publications/gls/lou_20150930-1.pdf.

⁵ Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic din 24 septembrie 2020 privind identificarea entităților juridice (CERS/2020/12), disponibilă la: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020Y1126\(01\)&qid=1606388881614&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020Y1126(01)&qid=1606388881614&from=EN).

⁶ Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic din 24 septembrie 2020 privind identificarea entităților juridice (CERS/2020/12) (2020/C 403/01) Secțiunea 2 Punctul 1 - Definiții.

Directiva (UE) 2016/2341⁷ și Directiva (UE) 2016/97⁸. În sensul prezentului ghid, se aplică următoarele definiții:

a) LEI - Identificatorul entității juridice (LEI - *Legal Entity Identifier*) este un cod alfanumeric format din 20 caractere, bazat pe standardul ISO 17442 elaborat de Organizația Internațională de Standardizare (ISO). Se conectează la informații de referință cheie care permit identificarea clară și unică a entităților juridice care participă la tranzacții financiare. Fiecare identificator LEI conține informații despre structura de proprietate a unei entități și răspunde astfel la întrebările „cine este cine” și „cine deține pe cine”.

b) GLEIF - înființată de Consiliul pentru Stabilitate Financiară în iunie 2014, Fundația Identificatorului Internațional al Entităților Juridice (GLEIF - *Global Legal Entity Identifier Foundation*) are sarcina de a sprijini implementarea și utilizarea identificatorului LEI. Fundația este supravegheată de Comitetul de supraveghere reglementară pentru Sistemul identificatorului internațional al entităților juridice (LEI ROC) și acționează ca un braț operațional al Sistemului identificatorului internațional al entităților juridice (GLEIS). GLEIF este o organizație non-profit supranațională cu sediul la Basel, în Elveția.

c) GLEIS - Sistemul identificatorului internațional al entităților juridice care operează la trei niveluri: Comitetul de supraveghere reglementară pentru Sistemul identificatorului internațional al entităților juridice (LEI ROC - *LEI Regulatory Oversight Committee*), GLEIF și unitățile operaționale locale (LOU - *Local Operating Units*).

d) Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) și Grupul celor douăzeci (G20) au aprobat identificatorul entității juridice (LEI), GLEIF și GLEIS.

e) LEI ROC – Comitetul de supraveghere reglementară pentru Sistemul identificatorului internațional al entităților juridice este un grup de 69 autorități publice cu statut de membru cu drepturi depline și 19 observatori din peste 50 de țări înființat în ianuarie 2013 pentru a coordona și supraveghea un cadru global de identificare a entităților juridice, Sistemul identificatorului internațional al entităților juridice (GLEIS).

f) Emitenții de identificatori LEI - unitățile operaționale locale (LOU) care emit codurile LEI. LOU sunt serviciile aprobate de Comitetul de supraveghere reglementară sau acreditate de GLEIF sub supravegherea Comitetului de supraveghere reglementară, pentru a furniza înregistrările identificatorilor LEI pentru persoanele înregistrate și alte servicii. LOU oferă servicii de înregistrare, reînnoire și alte servicii și acționează ca interfață principală pentru entitățile juridice care doresc să obțină un identificator LEI.

---

⁷ Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37).

⁸ Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare) (JO L 26, 2.2.2016, p. 19).

Orientarea 1 - Domeniul de aplicare al entităților juridice

18. Autoritățile competente trebuie să solicite ca cel puțin următoarele entități juridice aflate în sfera lor de supraveghere să aibă un identificator LEI:

- a) entitățile juridice care intră sub incidența Directivei 2009/138/CE:
  - (i) întreprinderi de asigurare și de reasigurare. Filialele stabilite în SEE care aparțin întreprinderilor de asigurare și reasigurare cu sediul central în SEE pot utiliza identificatorii LEI ai întreprinderilor de asigurare și reasigurare;
  - (ii) întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang, astfel cum este definită la articolul 215 din Directiva 2009/138/CE, și toate întreprinderile, cu excepția întreprinderilor din afara SEE și a întreprinderilor nereglementate, incluse în sfera de aplicare a supravegherii la nivel de grup, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2009/138/CE;
  - (iii) holdinguri de asigurare cu activitate mixtă;
  - (iv) filialele stabilite în SEE și care aparțin întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare cu sediul central într-o țară terță.

- b) Instituțiile care furnizează pensii ocupaționale (IORP - *Institutions for occupational retirement provisions*) înregistrate sau autorizate în conformitate cu Directiva (UE) 2016/2341, care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:
  - (i) au un bilanț total de peste o mie de milioane de euro; sau
  - (ii) au un bilanț total cuprins între o sută și o mie de milioane de euro și sunt clasificate ca fiind dintre cele mai mari cinci IORP din punct de vedere al totalului bilanțului din statul membru.

- c) intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare care desfășoară activități transfrontaliere în conformitate cu Directiva (UE) 2016/97, în măsura în care se află în sfera de supraveghere a autorității competente.

Orientarea 2 - Furnizarea de informații către EIOPA

19. Autoritățile competente trebuie să se asigure că informațiile neagregate pe care le furnizează către EIOPA cu privire la entitățile juridice sau grupurile de entități juridice care se află în sfera lor de supraveghere cuprind identificatorii LEI necesari în conformitate cu prezentul ghid.

20. Autoritățile competente trebuie să utilizeze identificatorii LEI, dacă sunt disponibili, pentru a identifica informațiile furnizate EIOPA cu privire la filialele stabilite într-o țară terță și care aparțin unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare cu sediul central în SEE.

Reguli de conformitate și raportare

21. Prezentul document cuprinde orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din acest regulament, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile pentru a respecta orientările și recomandările.

22. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte prezentul ghid trebuie să îl includă în mod corespunzător în cadrul lor de reglementare sau de supraveghere.

23. Autoritățile competente vor transmite către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta prezentul ghid, prezentând motivele în cazul nerespectării, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.

24. În lipsa unui răspuns până la împlinirea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă cerințele de raportare și vor fi raportate ca atare.

Prevedere finală cu privire la revizuire

25. Prezentul ghid va fi supus unei revizuii efectuate de către EIOPA.